



Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Saši Rešetaru, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Vlade Lajnvebera iz Osijeka, K. A. Stepinca 38 B, OIB: 13701397672 zastupanog po Odvjetničkom društvu Mišević i Jarić j. t. d. iz Osijeka, protiv tuženice Privredne banke Zagreb d. d. iz Zagreba, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, zastupane po Odvjetničkom društvu Leko i partneri iz Zagreba, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 22. svibnja 2026., u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, uz javnu objavu 18. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 50, OIB 02535697732 da tužitelju Vladi Lajnveberu iz Osijeka, K. A. Stepinca 38B, OIB 13701397672 isplati preplaćeni iznos s osnove ništetnosti odredbe kojom je ugovorena promjenjivost kamatne stope u iznosu od 4.614,51 EUR zajedno s pripadajućom zateznom kamatom tekućom na iznos od:

- 44,87 EUR od 25. kolovoza 2007.g.
- 44,87 EUR od 25. rujna 2007.g.
- 44,86 EUR od 25. listopada 2007.g.
- 44,85 EUR od 25. studenog 2007.g.
- 44,84 EUR od 25. prosinca 2007.g.
- 44,83 EUR od 25. siječnja 2008.g.
- 78,25 EUR od 25. veljače 2008.g.
- 78,24 EUR od 25. ožujka 2008.g.
- 78,23 EUR od 25. travnja 2008.g.
- 78,21 EUR od 25. svibnja 2008.g.
- 78,21 EUR od 25. lipnja 2008.g.
- 78,20 EUR od 25. srpnja 2008.g.
- 78,19 EUR od 25. kolovoza 2008.g.
- 78,17 EUR od 25. rujna 2008.g.
- 78,16 EUR od 25. listopada 2008.g.

- 78,15 EUR od 25. studenog 2008.g.
- 78,14 EUR od 25. prosinca 2008.g.
- 78,13 EUR od 25. siječnja 2009.g.
- 78,11 EUR od 25. veljače 2009.g.
- 78,10 EUR od 25. ožujka 2009.g.
- 78,08 EUR od 25. travnja 2009.g.
- 78,07 EUR od 25. svibnja 2009.g.
- 78,05 EUR od 25. lipnja 2009.g.
- 78,03 EUR od 25. srpnja 2009.g.
- 78,02 EUR od 25. kolovoza 2009.g.
- 78,00 EUR od 25. rujna 2009.g.
- 77,99 EUR od 25. listopada 2009.g.
- 77,97 EUR od 25. studenog 2009.g.
- 77,95 EUR od 25. prosinca 2009.g.
- 77,93 EUR od 25. siječnja 2010.g.
- 77,91 EUR od 25. veljače 2010.g.
- 77,89 EUR od 25. ožujka 2010.g.
- 77,87 EUR od 25. travnja 2010.g.
- 77,85 EUR od 25. svibnja 2010.g.
- 77,83 EUR od 25. lipnja 2010.g.
- 77,81 EUR od 25. srpnja 2010.g.
- 77,78 EUR od 25. kolovoza 2010.g.
- 77,76 EUR od 25. rujna 2010.g.
- 77,73 EUR od 25. listopada 2010.g.
- 77,71 EUR od 25. studenog 2010.g.
- 62,70 EUR od 25. prosinca 2010.g.
- 62,67 EUR od 25. siječnja 2011.g.
- 62,65 EUR od 25. veljače 2011.g.
- 62,62 EUR od 25. ožujka 2011.g.
- 62,59 EUR od 25. travnja 2011.g.
- 62,57 EUR od 25. svibnja 2011.g.
- 51,92 EUR od 25. lipnja 2011.g.
- 51,89 EUR od 25. srpnja 2011.g.
- 51,87 EUR od 25. kolovoza 2011.g.
- 41,27 EUR od 25. rujna 2011.g.
- 41,25 EUR od 25. listopada 2011.g.
- 41,22 EUR od 25. studenog 2011.g.
- 41,20 EUR od 25. prosinca 2011.g.
- 41,17 EUR od 25. siječnja 2012.g.
- 41,15 EUR od 25. veljače 2012.g.
- 41,12 EUR od 25. ožujka 2012.g.
- 41,09 EUR od 25. travnja 2012.g.
- 41,07 EUR od 25. svibnja 2012.g.
- 41,05 EUR od 25. lipnja 2012.g.
- 41,01 EUR od 25. srpnja 2012.g.
- 40,99 EUR od 25. kolovoza 2012.g.
- 40,96 EUR od 25. rujna 2012.g.
- 40,93 EUR od 25. listopada 2012.g.
- 40,90 EUR od 25. studenog 2012.g.
- 40,88 EUR od 25. prosinca 2012.g.
- 40,85 EUR od 25. siječnja 2013.g.

- 38,76 EUR od 25. veljače 2013.g.
- 38,73 EUR od 25. ožujka 2013.g.
- 38,70 EUR od 25. travnja 2013.g.
- 38,67 EUR od 25. svibnja 2013.g.
- 38,64 EUR od 25. lipnja 2013.g.
- 38,61 EUR od 25. srpnja 2013.g.
- 38,58 EUR od 25. kolovoza 2013.g.
- 38,55 EUR od 25. rujna 2013.g.
- 38,51 EUR od 25. listopada 2013.g.
- 38,48 EUR od 25. studenog 2013.g.
- 38,45 EUR od 25. prosinca 2013.g.
- 38,42 EUR od 25. siječnja 2014.g.

i to po godišnjoj kamatnoj stopi od 15 % za razdoblje do 31. prosinca 2007.g., za razdoblje od 01. siječnja 2008.g. do 31. srpnja 2015.g. po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015.g. do 31. prosinca 2022.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 01. siječnja 2023.g. po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena do 31. prosinca 2023.g., a od 01. siječnja 2024.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 50, OIB 02535697732 da tužitelju Vladi Lajnveberu iz Osijeka, K. A. Stepinca 38B, OIB 13701397672 isplati preplaćeni iznos s osnove ništetnosti odredbe kojom je ugovorena valutna klauzula vezana za CHF u iznosu od 6.810,63 EUR zajedno s pripadajućom zateznom kamatom tekućom na iznos od:

- 12,01 EUR od 25. listopada 2008.g.
- 1,68 EUR od 25. prosinca 2008.g.
- 11,11 EUR od 25. siječnja 2009.g.
- 12,92 EUR od 25. veljače 2009.g.
- 5,52 EUR od 25. ožujka 2009.g.
- 8,42 EUR od 25. travnja 2009.g.
- 1,02 EUR od 25. svibnja 2009.g.
- 3,05 EUR od 25. lipnja 2009.g.
- 1,63 EUR od 25. kolovoza 2009.g.
- 1,37 EUR od 25. rujna 2009.g.
- 2,87 EUR od 25. studenog 2009.g.
- 7,47 EUR od 25. prosinca 2009.g.
- 11,83 EUR od 25. siječnja 2010.g.
- 13,12 EUR od 25. veljače 2010.g.
- 21,45 EUR od 25. ožujka 2010.g.

- 18,89 EUR od 25. travnja 2010.g.
- 19,30 EUR od 25. svibnja 2010.g.
- 36,15 EUR od 25. lipnja 2010.g.
- 41,12 EUR od 25. srpnja 2010.g.
- 52,19 EUR od 25. kolovoza 2010.g.
- 53,88 EUR od 25. rujna 2010.g.
- 44,48 EUR od 25. listopada 2010.g.
- 55,46 EUR od 25. studenog 2010.g.
- 76,59 EUR od 25. prosinca 2010.g.
- 65,02 EUR od 25. siječnja 2011.g.
- 73,87 EUR od 25. veljače 2011.g.
- 68,80 EUR od 25. ožujka 2011.g.
- 66,05 EUR od 25. travnja 2011.g.
- 85,28 EUR od 25. svibnja 2011.g.
- 101,35 EUR od 25. lipnja 2011.g.
- 109,43 EUR od 25. srpnja 2011.g.
- 123,86 EUR od 25. kolovoza 2011.g.
- 96,65 EUR od 25. rujna 2011.g.
- 93,96 EUR od 25. listopada 2011.g.
- 94,68 EUR od 25. studenog 2011.g.
- 97,54 EUR od 25. prosinca 2011.g.
- 105,55 EUR od 25. siječnja 2012.g.
- 106,98 EUR od 25. veljače 2012.g.
- 103,88 EUR od 25. ožujka 2012.g.
- 105,71 EUR od 25. travnja 2012.g.
- 107,70 EUR od 25. svibnja 2012.g.
- 105,80 EUR od 25. lipnja 2012.g.
- 104,19 EUR od 25. srpnja 2012.g.
- 103,46 EUR od 25. kolovoza 2012.g.
- 96,66 EUR od 25. rujna 2012.g.
- 104,43 EUR od 25. listopada 2012.g.
- 106,15 EUR od 25. studenog 2012.g.
- 104,35 EUR od 25. prosinca 2012.g.
- 95,45 EUR od 25. siječnja 2013.g.
- 100,57 EUR od 25. veljače 2013.g.
- 102,51 EUR od 25. ožujka 2013.g.
- 100,37 EUR od 25. travnja 2013.g.
- 93,35 EUR od 25. svibnja 2013.g.
- 95,57 EUR od 25. lipnja 2013.g.
- 92,16 EUR od 25. srpnja 2013.g.
- 96,11 EUR od 25. kolovoza 2013.g.
- 101,32 EUR od 25. rujna 2013.g.
- 101,69 EUR od 25. listopada 2013.g.
- 102,69 EUR od 25. studenog 2013.g.
- 104,31 EUR od 25. prosinca 2013.g.
- 104,30 EUR od 25. siječnja 2014.g.
- 113,61 EUR od 25. veljače 2014.g.
- 113,63 EUR od 25. ožujka 2014.g.
- 111,60 EUR od 25. travnja 2014.g.
- 110,51 EUR od 25. svibnja 2014.g.
- 110,43 EUR od 25. lipnja 2014.g.

- 112,78 EUR od 25. srpnja 2014.g.
- 114,38 EUR od 25. kolovoza 2014.g.
- 115,09 EUR od 25. rujna 2014.g.
- 117,73 EUR od 25. listopada 2014.g.
- 118,66 EUR od 25. studenog 2014.g.
- 118,16 EUR od 25. prosinca 2014.g.
- 119,27 EUR od 25. siječnja 2015.g.
- 162,99 EUR od 25. veljače 2015.g.
- 167,52 EUR od 25. ožujka 2015.g.
- 170,45 EUR od 25. travnja 2015.g.
- 165,60 EUR od 25. svibnja 2015.g.
- 165,90 EUR od 25. lipnja 2015.g.
- 163,67 EUR od 25. srpnja 2015.g.
- 153,22 EUR od 25. kolovoza 2015.g.
- 150,14 EUR od 25. rujna 2015.g.

i to za razdoblje od 01. siječnja 2008.g. do 31. srpnja 2015.g. po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015.g. do 31. prosinca 2022.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 01. siječnja 2023.g. po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena do 31. prosinca 2023.g., a od 01. siječnja 2024.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 50, OIB 02535697732 da tužitelju Vladi Lajnveberu iz Osijeka, K. A. Stepinca 38B, OIB 13701397672 isplati iznos od 3.297,35 EUR zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 30. rujna 2015.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015.g. do 31. prosinca 2022.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 01. siječnja 2023.g. po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena do 31. prosinca 2023.g., a od 01. siječnja 2024.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, naknaditi tužitelju Vladi Lajnveberu iz Osijeka, K. A. Stepinca 38B, OIB 13701397672 trošak parničnog postupka u iznosu 5.943,68 eura zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 18. lipnja 2026. pa sve do isplate po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a stopu koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je sa tuženikom Privrednom bankom Zagreb d. d. 19. travnja 2007. sklopio Ugovor o kreditu broj: 9012425287, kojim ugovorom je ugovorena kamatna stopa od 4,25 % godišnje, određena kao promjenjiva, s tim da je ostavljeno u cijelosti tuženiku da kamatnu stopu mijenja svojim jednostranim odlukama na koje tužitelj nije mogao utjecati, a promjenjiva kamatna stopa vezana je uz određenu valutnu klauzulu, te na ovaj način tužitelj nije mogao utjecati na vrijeme i način promjene kamate, nije mogla provjeriti pravilnost i uzrok njezine promjene, jer za to nije imao nikakvih egzaktnih kriterija, budući da je sama promjena ugovorne kamate učinjena ovisnom isključivo o odluci tuženika, te je na taj način uzrokovan nepovoljan položaj tužitelja i neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja, pa stoga tužitelj predlaže donošenje presude kao u izreci, uz nadoknadu prouzročenog mu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te navodi da nije sporno kako je s tužiteljem 19. travnja 2007. sklopio Ugovor o kreditu broj 9012425287, međutim tuženik tvrdi da su ugovorene odredbe glede promjenjive kamatne stope jasne, lako razumljive i lako uočljive te njezinu nedopuštenost odnosno ništetnost nije ni moguće utvrđivati. Tuženik ističe prigovor zastare te predlaže odbiti tužitelja s tužbenim zahtjevom u cijelosti uz nadoknadu prouzročenog mu parničnog troška. Predmetni kredit je konvertiran sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) te je sklopljen Dodatak ugovora o kreditu kojim je izvršena konverzija.

3. Povodom protivljenja tuženika povišenju tužbenog zahtjeva, odnosno protivljenju preinaci tužbe na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: VSRH), VSRH je usvojio zaključak broj: Su IV-162/2021 od 26. studenoga 2021. da je u predmetima u tužbama korisnika kredit u švicarskim francima dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem.

4. U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u kompletu priloženu dokumentaciju ovome spisu, te proveo dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke Bernardi Hunjadi te saslušao tužitelja Vladu Lajnvebera.

4.1. Tužitelj Vlado Lajnveber u svom iskazu navodi da je sa tuženikom sklopio ugovor o kreditu za kupnju prve nekretnine. Od tog kredita je kupio stan. U banci mu nitko nije objasnio što znače promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula, način na koji se one mijenjaju i koje su eventualne posljedice tih promjena. Nitko mu nije rekao da je tada HNB štitila tečaj kune u odnosu na euro, ali ne i u odnosu na druge valute. Kupljeni stan nikada nije iznajmljivao. U vrijeme sklapanja ugovora o kreditu nije bio vlasnik trgovačkog društva, poslovnih udjela niti obrta. Ugovor o kreditu je pročitao, ali ga nije razumio, a iz banke su ga uputili da taj ugovor ide ovjeriti kod javnog bilježnika. Početna rata kredita je bila 1.990,0 kuna, a narasla je negdje između 2.900,00 kuna i 3.100,00 kuna. Da je znao da će rata ovako narasti ne bi potpisao takav ugovor o kreditu. Kada je podizao kredit obišao je sve banke, a ugovor sa tuženikom je sklopio jer je bio njihov klijent i imali su najpovoljnije uvjete. Sklopio je i Dodatak ugovora o kreditu. Ne može se sjetiti kolika mu je bila rata nakon potpisivanja Dodatka ugovora o kreditu. U banci mu nitko nije rekao / pokazao simulaciju kako se može mijenjati rata kredita. Kada je rata kredita počela rasti bio je nekoliko puta u banci i tamo mu je rečeno da oni na to ne mogu utjecati. O odredbama ugovora nije mogao pregovarati. U banci mu nije ponuđeno sklapanje ugovora u nekoj drugoj valuti. Službenicu banke je ispitivao vezano za ugovor, ali se ne može točno sjetiti što. Rate kredita je on plaćao. Dobrovoljno je sklopio Dodatak ugovora o kreditu.

5. Tužbeni zahtjev tužitelja osnovan je u potpunosti.

6. Uvidom u nalaz i mišljenje financijsko knjigovodstvenog vještaka Bernarde Hunjadi od 28. siječnja 2026. proizlazi da je razlika više obračunatih i naplaćenih anuiteta zbog promjene kamatne stope od strane banke 4.614,51 eura, razlika više obračunatih i naplaćenih anuiteta zbog promjene tečaja CHF od strane banke do konverzije 30. rujna 2015. iznosi 6.810,63 eura. Provedenom konverzijom kredita priznata je preplata u iznosu 4.564,44 eura. Na dan 30. rujna 2015. nova utvrđena nedospjela glavnica sukladno provedenoj konverziji za iznos 3.297,35 eura je viša u odnosu na preostalu glavicu prema početno otplatnom planu.

7. Nalaz financijsko-knjigovodstvenog vještaka ovaj sud u cijelosti prihvaća jer je isti jasan i određen, dan u skladu s pravilima struke i vještine.

8. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (u daljnjem tekstu ZID ZPK/15), imao je osnovni cilj otkloniti dužničku krizu zbog rasta tečaja CHF, te je u tom smislu zakonom bilo predviđeno da banke moraju ponuditi sklapanje dodatka osnovnom ugovoru o kreditu, a potrošači mogu prihvatiti konverziju u odgovarajući kredit sklopljen u EUR na način da se krediti vezani uz CHF konvertiraju u kredite denominirane u EUR i kredite denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR (čl. 19.a do čl. 19.e ZID ZPK/15).

9. Zakonitost i provedba konverzije sukladno ZID ZPK/15 je utvrđena rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj (u daljnjem tekstu VSRH) Gos-1/2019-36 od 4. ožujka 2020. kao i odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017. Međutim, sklapanjem sporazuma o konverziji potrošač i korisnik kredita u CHF nije izgubio pravo potraživati stečeno bez osnove temeljem nepoštenih i ništetnih ugovornih odredbi osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje važenja ugovora o kreditu u CHF do dana sklapanja ugovora o konverziji.

10. Sklapanjem dodatka osnovnom ugovoru o kreditu izmijenjeni su samo uvjeti i način otplate kredita, a što potvrđuje i sama činjenica da se radilo o dodatku osnovnom ugovoru, a ne o sklapanju sasvim novog ugovora pa je stoga neprihvatljivo pravno shvaćanje da osnovni ugovor o kreditu u CHF nije uopće postojao kada je u konkretnom slučaju od dana sklapanja Osnovnog ugovora o kreditu 2005. pa do sklapanja dodatka osnovnom ugovoru o kreditu vrijedio punih deset godina i imao sve pravne posljedice kao i kod korisnika kredita koji nisu sklopili dodatak osnovnom ugovoru i proveli konverziju. Čak kada bi se uzelo da je osnovni ugovor o kreditu prestao važiti, ne bi bilo nikakvih zapreka za utvrđenje nepoštenim i ništetnim odredbi osnovnog ugovora o kreditu (tako i u odluci ovoga suda broj Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020.)

11. Sklapanjem dodatka Osnovnom ugovoru stranke su utvrdile svoja prava i obveze ubuduće te retroaktivno od dana sklapanja Osnovnog ugovora o kreditu, ali ničime nisu niti su mogle regulirati prava korisnika kredita u CHF temeljem ništetnih odredbi osnovnog ugovora za razdoblje do konverzije. VSRH je još u odluci broj Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019. zauzeo pravno shvaćanje da korisnik kredita samim sklapanjem dodatka Osnovnom ugovoru o kreditu nije izgubio pravni interes za utvrđenjem da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništetne, a slijedom toga i pravo na postavljanje kondemnatornih zahtjeva za isplatu temeljem tako utvrđenih nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu. Iako se radilo o procesnoj oduci jer su nižestupanjski sudovi odbacili tužbu zbog nedostatka pravnog interesa, potpuno je jasno da se radi o točno određenom pravnom interesu koji se odnosi na potraživanje temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

12. Treba uzeti u obzir odluku Suda Europske unije u spojenim predmetima C-596/15 P i C-597/15 P u predmetu Bionorica SE i Diapharm GmbH & Co. KG gdje je pod toč. 85. odluke od 23. studenoga 2017. navedeno da postojanje pravnog interesa pretpostavlja da tužba svojim ishodom može donijeti osobnu korist stranci koja ju je podnijela, a nasuprot tomu, pravni interes ne postoji kada povoljan ishod neke tužbe u svakom slučaju tužitelju ne može donijeti zadovoljštinu. Iz navedene presude Suda Europske unije jasno proizlazi da ne može postojati apstraktni pravni interes, a koji je, kao što je navedeno u odluci ovoga suda broj Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019. potpuno određeno i jasno naveden za koje zahtjeve takav pravni interes postoji. Ovaj sud je dužan postupati u duhu i prema načelima prakse Suda Europske unije temeljem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju koji je Republika Hrvatska potpisala 29. listopada 2001., a koji sporazum je stupio na snagu 1. veljače 2005. (dalje: SSP), što znači i prije sklapanja spornog osnovnog ugovora o kreditu. Posebno je potrebno naglasiti odredbu čl. 74. st. 2. al. 1. SSP u kojoj se Republika Hrvatska obvezala osigurati usklađivanje zakonodavstva i prilagođavanje zaštite potrošača u Republici Hrvatskoj zaštiti koja je na snazi u Europskoj uniji.

13. Također je potrebno dodati da je odlukom Suda Europske unije broj C-118/17 Zsuzsanna Dunai protiv Erste Bank Hungary Zrt. od 14. ožujka 2019. zauzeto načelno pravno shvaćanje kako sud mora provjeriti je li nacionalni zakon omogućio ponovno uspostavu pravno i činjenično situacije u kojoj bi se potrošač nalazio da nepoštena odredba potrošačkog ugovora nikada nije postojala, osobito uspostavom prava na povrat svih koristi koje je trgovac neopravdano stekao na štetu potrošača na temelju navedene nepoštene odredbe i to unatoč zakonskoj intervenciji. Dakle, iz te odluke može se zaključiti da potrošač uvijek ima pravo na potpuno obeštećenje temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi potrošačkog ugovora i to bez obzira i na eventualnu zakonsku intervenciju u to njegovo pravo. Takvo pravno shvaćanje ne dovodi u pitanje niti činjenica

da je prema ZID ZPK/15 potrošaču i korisniku kredita u CHF dana mogućnost izbora pristati na konverziju ili nastaviti otplatu kredita prema odredbama osnovnog ugovora.

14. Potrošač se, a u konkretnom slučaju korisnik kredita u CHF, mogao nagoditi i dogovoriti sa davateljem kredita u pogledu nepoštenih i ništetnih odredbi, ali samo pod uvjetom da su potrošaču bili u cijelosti poznati svi parametri i uvjeti nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu. U odnosu na nepoštene odredbe o valutnoj klauzuli iz ugovora o kreditu u CHF odluka u kolektivnom sporu uslijedila je tek tri godine nakon sklapanja dodatka osnovnom ugovoru o kreditu i provođenju konverzije te potrošači i korisnici kredita zasigurno nisu mogli u cijelosti imati sve informacije i sagledati u cijelosti koje su sve odredbe nepoštene i ništetne u konkretnom ugovoru i kada bi se jedino mogli pravovaljano odreći tih svojih prava. Takav zaključak proizlazi i iz odluke Suda Europske unije od 9. srpnja 2020. u predmetu C-452/18 XZ protiv Ibercaja Banko S.A. Stoga ako se povežu pravna shvaćanja iz odluka Suda EU C-452/18 od 9. srpnja 2020. u predmetu XZ protiv Ibercaja Banko S.A i C-118/17 od 14. ožujka 2019. u predmetu Zsuzsanna Dunai protiv Erste Bank Hungary Zrt. potrošačima i korisnicima kredita u CHF pripada pravo na puno obeštećenje temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

15. Nadalje, iz odluke Europskog suda za ljudska prava u predmetu Žulić protiv Republike Hrvatske od 1. rujna 2022. Europski sud za ljudska prava je između ostalog naveo "da banka potpisivanjem aneksa (dodatak ugovoru o kreditu) nije udovoljila tužbenom zahtjevu", kako je to formulirao podnositelj, pa se može zaključiti kako Europski sud za ljudska prava smatra kako sklapanjem sporazuma o konverziji nije udovoljeno zahtjevu temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

16. Sklapanjem dodatka ugovoru kojim je izvršena konverzija kredita sukladno ZID ZPK/15 ne gubi se pravo na potraživanja preplaćenih iznosa temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu te korisnik kredita zadržava pravo potraživati eventualnu razliku preplaćenih iznosa temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu, ako takva razlika postoji.

17. Ovaj sud smatra da na ovaj način dolazi do izjednačenja prava korisnika kredita u CHF koji su sklopili dodatak Ugovoru o kreditu i proveli konverziju u odnosu na one korisnike kredita u CHF koji nisu sklopili takav dodatak ili isti nisu mogli sklopiti. U razdoblju od sklapanja ugovora o kreditu pa do dana konverzije takvi potrošači imali su jednak pravni status i trpjeli su jednake pravne posljedice nepoštenih ugovornih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu.

18. Sud nije prihvatio istaknuti prigovor zastare od strane tuženika, jer isti drži neosnovanim. Zastarijevanje počinje teći prvog dana nakon dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze. U konkretnom slučaju Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je pravomoćno odlučio u postupku po žalbi, između ostalog i o dijelu vezanom za nedopuštenost odredbi o promjenjivim kamatnim stopama svojom odlukom od 14. lipnja 2014. (što je potvrđeno povodom revizije i odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske) te se ima smatrati kako vjerovniku, odnosno tužitelju pravo na zahtjev za isplatu teče zapravo od tog datuma. Naime, zastara je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe Udruga Franak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu. Tužba je u navedenom predmetu podnesena 4. travnja 2012. Temeljem odredbe čl. 241. ZOO-a prekinuta je zastara koja je ponovno počela teći 14. lipnja 2014. pravomoćnošću odluke u predmetu Franak. Isto tako u ovom predmetu ne može se primjenjivati odredba vezana

za trogodišnji zastarni rok navedena u čl. 226. ZOO, s obzirom da je potraživanje tužitelja usmjereno na pretplaćeni iznos kamata, a ne na povrat samih kamata. Ne radi se dakle o kamatama u smislu čl. 226. ZOO-a.

18.1. Glede istaknutog prigovora zastare za istaći je i da je Vrhovni sud Republike Hrvatske na svojoj sjednici od 30. siječnja 2020. godine zauzeo pravno shvaćanje da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. st. 1. ZOO/05 (čl. 104. st. 1. ZOO/91.), kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

18.2. Kako se u konkretnom slučaju radi o postupku utvrđenja ništetnosti odredbi osnovnog ugovora o kreditu navedeni stavovi iz točke 17. i 17.1. su primjenjivi i u ovom slučaju.

19. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. ZOO-a.

20. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - u daljnjem tekstu ZPP), a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku iz reda odvjetnika sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Stoga je sud kao opravdan tužitelju priznao trošak sastava tužbe u visini 250 bodova odnosno iznos od 500,00 eura, sukladno Tbr. 7. t. 1. Tarife, trošak zastupanja na ročištima od 3.6.2024., 18.6.2025., 22.5.2025. u visini 250 bodova odnosno iznos od 500,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife, trošak zastupanja na ročištu od 10.9.2025. u visini 50 bodova odnosno iznos od 100,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 5. Tarife, trošak obrazloženih podnesaka od 11.11.2019., 24.5.2024., 18.3.2025. i 9.6.2025. u visini 250 bodova odnosno iznos od 500,00 eura sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife, trošak zastupanja na ročištu za objavu presude 18.6.2026. u visini od 50 bodova odnosno 100,00 eura, sukladno Tbr. 9. t. 3. Tarife, što čini iznos od 4.200,00 eura uz pripadajući PDV od 25% u iznosu 1.050,00 eura, što čini trošak zastupanja u iznosu 5.250,00 eura.

20.1. Ovaj sud je tužitelju priznao trošak vještačenja u iznosu 500,00 eura.

20.2. Ovaj sud je tužitelju priznao trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu 96,84 eura i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu 96,84 eura, sukladno Tbr. 1. st. 1. i Tbr. 2. st. 1. Tarife sudskih pristojbi.

20.3. Stoga je ovaj sud temeljem tužitelju dosudio ukupan parnični trošak u iznosu 5.943,68 eura.

21. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Osijek, 18. lipnja 2026.

Sudac
Saša Rešetar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu.

DOSTAVITI

- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30889-9f1c1**

Kontrolni broj: **0519c-46668-0467b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.